

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ประเทศไทยมีการปกครองระบบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การปกครองส่วนท้องถิ่น (local government) ถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการกระจายอำนาจการปกครอง (decentralization) ที่ส่วนกลางได้ออนอำนาจการปกครองบางอย่างไปให้ประชาชน ภายใต้กฎหมายบัญญัติของกฎหมาย การปกครองส่วนท้องถิ่น (local government) มีอำนาจในการปกครองตนเอง (autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (legal rights) และมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (necessary organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามจุดมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่น (local government) มุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการ ร่วมค้นหาปัญหา ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมตรวจสอบติดตามผล และร่วมรับผลประโยชน์จากการดำเนินการในกระบวนการปกครองตนเองระดับหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เน้นการกระจายอำนาจลงสู่ประชาชน มีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์กรหรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเองและที่สำคัญคือประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวางทั่วถึงจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาพื้นฐานของท้องถิ่น ได้ตรงกับปัญหา ความต้องการที่แท้จริงของประชาชนและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดประโยชน์สูงสุดมีประสิทธิภาพ และสามารถกระจายการพัฒนาประเทศออกไปให้ทั่วถึง มีความเสมอภาค ซึ่งการปกครองท้องถิ่นที่ดีต้องสอดคล้องกับการปกครองประเทศ มีเป้าหมายที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (โกวิท พวงงาม, 2548, หน้า 32)

การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเป็นการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เลือกตัวแทนของท้องถิ่นเองมาเป็นผู้กำหนดนโยบายและแนวทางในการบริหารงานนั้นเพื่อให้ทำหน้าที่ในการเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของท้องถิ่นทั้งจัดทำบริการสาธารณะต่างๆแก่ประชาชน โดยมีสมมติฐานสำคัญที่ว่าเมื่อได้เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นผู้กำหนดทิศทางในการบริหารงานเช่นนี้แล้วกิจกรรมและบริการสาธารณะต่างๆ ที่ออกมาย่อมน่าจะมีลักษณะที่สอดคล้องต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ มากกว่า (สุภสวัสดิ์ รัชกาล, 2545, หน้า 5) เชื่อมโยงกับ อุดม ทุมไชสิต (2554, หน้า 236) กล่าวว่า การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นดูแลแก้ไขปัญหาของตัวเอง ทำให้กลไกการแก้ไขปัญหา มีความรวดเร็ว สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด เพราะท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นย่อมเข้าใจปัญหาของตัวเองได้ดีที่สุด ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นในตัวของกฎหมาย พยายามที่จะกระจายอำนาจลงสู่ประชาชนให้ทั่วถึงและมีความต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการปกครองอย่างแท้จริง

การปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยในปัจจุบัน ดำเนินการพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2550 เป็นกฎหมายฉบับหนึ่งซึ่งแสดงถึงความพยายามในการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนให้มากขึ้น พ.ร.บ.ฉบับนี้ได้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง 2) ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคและ 3) ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือการปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา 78 ที่บัญญัติไว้ว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น และรับรองสิทธิของประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมหลายด้าน เช่น การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การจัดทำบริการสาธารณะ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา 87 และมาตรา 66) และการจัดการด้านสาธารณสุข (มาตรา 51) เป็นต้น นอกจากนี้ประชาชนยังสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ด้วย (มาตรา 286 และมาตรา 287)

ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของชุมชนภายในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ตลอดจนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองจะทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองได้ และการที่องค์กรปกครองท้องถิ่นช่วยสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง ถือได้ว่าเป็นสถาบันฝึกสอนประชาธิปไตยให้ประชาชนเกิดการมีส่วนร่วม (participation) ของรัฐบาลในระดับท้องถิ่น หรือในระดับภูมิภาค ย่อมเอื้อต่อประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากกว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชุมชนของตน และการเข้ามาบริหารกิจการสาธารณะภายในชุมชนด้วยตัวเอง เป็นผลให้ประชาชนเหล่านี้ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในทางการเมืองการปกครองตามหลักการปกครองตนเอง และนำไปสู่การเติบโตของ “ความเป็นพลเมือง” ในหมู่ประชาชน (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, และคนอื่นๆ, 2546, หน้า 15) นอกจากนี้การมีส่วนร่วมยังมีประโยชน์ต่อการพัฒนาชนบทเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะการมีส่วนร่วมไม่ได้มีผลเพียงสนับสนุนการพัฒนาโดยอาศัยพลังและทรัพยากรจากประชาชนเท่านั้น หากยังเป็นการส่งเสริมความสำนึกร่วมกันของประชาชน ในอันที่จะอยู่ร่วมกันด้วยความสามัคคี เน้นการคำนึงถึงผลรวมและพัฒนาศักยภาพทางจิตใจ ทางปกครอง ความสามารถในการช่วยตนเอง (ดิน ปรัชญพฤทธิ, 2545, หน้า 339) โดยเป็นการเพิ่มคุณภาพของการตัดสินใจ การลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสียเวลา เป็นการสร้างฉันทามติ และทำให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ อีกทั้งช่วยหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าในกรณีที่ย่ำแย่ที่สุดช่วยให้เกิดความ

นาเชื่อถือและความชอบธรรม และช่วยให้ทราบความห่วงกังวลของประชาชนและค่านิยมของ
 สาธารณชนรวมทั้งเป็นการพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ของสาธารณชน
 ซึ่งเป้าหมายของกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนคือการให้ข้อมูลต่อสาธารณชนและ
 ให้สาธารณชนแสดงความคิดเห็นต่อโครงการที่นำเสนอหรือนโยบายรัฐ และมีส่วนร่วมในการ
 แก้ปัญหาเพื่อหาทางออกที่ดีที่สุดสำหรับทุก ๆ คนการมีส่วนร่วมของประชาชนยังจัดเป็นรูปแบบ
 หนึ่งในของแนวความคิดในการกระจายอำนาจจากส่วนกลางมาสู่ส่วนท้องถิ่นเพราะประชาชน
 ในท้องถิ่น คือ ผู้ที่รู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นตนเองดีกว่าผู้อื่น (ถวิลวดี บุรีกุล,
 2551, หน้า 6) จึงทำให้การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
 เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนมาก
 มาจาก การปกครองแบบรวมอำนาจ (centralization) โดยจะมีการรวมศูนย์อำนาจและ
 การตัดสินใจไว้ที่ส่วนกลางทั้งสิ้นการปกครองในลักษณะนี้แม้ว่าจะมุ่งผลสัมฤทธิ์สำคัญ คือ
 การสร้างเอกภาพให้บังเกิดขึ้นในรัฐแต่ในการเมืองการปกครองและการบริหารแล้วการรวมศูนย์
 อำนาจได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ติดตามมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการตัดสินใจ
 ในนโยบายสาธารณะต่าง ๆ และความไร้ประสิทธิภาพในการตอบสนองต่อความต้องการ
 ของประชาชนภายในรัฐที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ตลอดรวมทั้งเรื่องสิทธิเสรีภาพต่าง ๆ
 เพราะรัฐบาลที่ศูนย์กลางเป็นผู้กำหนดทิศทางของรัฐแต่เพียงผู้เดียว การตัดสินใจต่าง ๆ กระทำ
 โดยรัฐบาลกลางทั้งสิ้นและไม่มีอำนาจจากส่วนอื่นใดภายในรัฐที่สามารถทัดทาน ถ่วงดุล
 ทักท้วงและตรวจสอบรัฐและรัฐบาลได้เลย นอกจากนี้การกระจายการรวมศูนย์อำนาจ
 (deconcentration) เป็นการปกครองที่เปิดให้ตัวแทนของรัฐบาลกลางเป็นผู้มีอำนาจในการ
 ตัดสินใจทางการปกครองและการบริหารได้ในขอบเขตหนึ่ง ตามที่รัฐบาลกลางเป็นผู้อนุญาต
 โดยเจ้าหน้าที่ ที่เป็นตัวแทนของรัฐนี้จะทำงานอยู่ภายใต้คำสั่งของรัฐซึ่งการมอบอำนาจ
 จากรัฐบาลกลางออกไปให้แก่ผู้แทนของตนออกไปปฏิบัติงานในพื้นที่ต่าง ๆ มิได้แปลว่าผู้แทน
 ของรัฐบาลกลางนั้นมีอำนาจอิสระตัดขาดจากรัฐบาลกลางในทางตรงกันข้ามอำนาจที่รัฐบาล
 มอบหมายให้ไปนั้น นอกจากจะมีความชัดเจนและแน่นอนแล้วมีอำนาจยกเลิกคำสั่งได้ด้วย
 (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2547, หน้า 14-18)

ขณะที่ การปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในปัจจุบัน ในด้านองค์กร ความมีอิสระ
 ในการปกครองตนเอง ตามหลักการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระค่อนข้างมาก
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนได้วางหลักการให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นเป็น
 อย่างมาก ในทางปฏิบัติปัจจุบันอำนาจอิสระของท้องถิ่นยากที่จะบังเกิดผลอย่างจริงจัง เช่น
 ในหลักการท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในด้านการเงินการคลัง แต่ในทางความเป็นจริงท้องถิ่นไม่มี
 อำนาจอย่างเพียงพอที่จะจัดเก็บภาษีมาใช้จ่ายในท้องถิ่นเอง อำนาจในการจัดเก็บภาษี
 มีน้อยมาก ต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากส่วนกลางจัดสรร สำหรับด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นยังอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะมาจาก ปัญหาความรู้ความเข้าใจในการปกครองส่วนท้องถิ่น และจิตสำนึกของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งที่ไปลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นแม้มีเปอร์เซ็นต์การไปใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งสูงกว่าในเมืองใหญ่ๆ แต่กลับมีข่าวการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมากกว่าเมืองใหญ่ๆ เป็นต้น (อมร รักษาสัตย์, 2544, หน้า 183) การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นน้อย ส่งผลทำให้เกิดปัญหาท้องถิ่นไม่ได้รับการพัฒนา ทำให้การดำเนินงานที่ขาดประสิทธิภาพในที่สุด

จากสภาพดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรีเพื่อเสนอแนะแนวพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อศึกษาการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
2. ทราบการจัดทำสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
3. ทราบผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
4. ทราบผลความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
5. ผลของการศึกษาทำให้ได้แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 113,324 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี, 2556, หน้า 11)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตจังหวัดสิงห์บุรี เนื่องจากจำนวนประชากรที่ศึกษามีจำนวนที่แน่นอน สูตรที่ใช้ในการหาขนาดของตัวอย่างจึงใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อน .05 ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550, หน้า 45-46) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่

2.1.1 สถานภาพส่วนบุคคล

1) เพศ

1.1) ชาย

1.2) หญิง

2) อายุ

2.1) ต่ำกว่า 20 ปี

2.2) 20 – 30 ปี

2.3) 31 – 40 ปี

2.4) 41 – 50 ปี

2.5) มากกว่า 50 ปี

3) สถานภาพสมรส

3.1) โสด

3.2) สมรส

3.3) หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่

4) ระดับการศึกษา

4.1) มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า

4.2) มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.

4.3) อนุปริญญา/ปวส.

4.4) ปริญญาตรี/เทียบเท่า

4.5) สูงกว่าปริญญาตรี

- 5) อาชีพ
 - 5.1) นักเรียน / นักศึกษา
 - 5.2) ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 5.3) ลูกจ้างบริษัทเอกชน
 - 5.4) ธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ
 - 5.5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 6.1) ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - 6.2) 10,000 – 20,000 บาท
 - 6.3) 20,001 – 30,000 บาท
 - 6.4) สูงกว่า 30,000 บาท
- 7) การมีส่วนร่วม
 - 7.1) ร่วมตัดสินใจ
 - 7.2) ร่วมปฏิบัติการ
 - 7.3) ร่วมในผลประโยชน์
 - 7.4) ร่วมในการประเมินผล

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ การบริการสาธารณะ คือ

- 2.2.1 ด้านสาธารณูปโภคชุมชน
- 2.2.2 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 2.2.3 ด้านการบริการสาธารณสุขชุมชน
- 2.2.4 ด้านการประกอบอาชีพ
- 2.2.5 ด้านเศรษฐกิจ
- 2.2.6 ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาครั้งนี้ได้นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา มีดังต่อไปนี้ คือ

การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมกับการรับผิดชอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีการมีส่วนร่วม 4 ขั้นตอน ดังนี้

ร่วมตัดสินใจ หมายถึง การมีส่วนร่วมในกระบวนการสัมมนาตามสถานการณ์ สนทนากับผู้นำชุมชน ปรีกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ เสนอความคิดเห็นและตัดสินใจเลือกแนวทางการจัดทำสาธารณะ

ร่วมปฏิบัติการ หมายถึง การมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำโครงการ รับรู้ข่าวสาร เป็นคณะทำงานและเข้าเป็นตัวแทนในการทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล

ร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการพัฒนาหรือยอมรับ ผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

ร่วมในการประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ควบคุม ประเมิน และติดตามผลการดำเนินงานการบริการสาธารณะ

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรี

บริการสาธารณะ หมายถึง การให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรี ได้แก่ ด้านสาธารณสุขโภชนาการ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการบริการสาธารณสุขชุมชน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเศรษฐกิจและ ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านสาธารณสุขโภชนาการ หมายถึง งานบริการอันเป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไป โดยเกี่ยวกับงานจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก งานการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ งานการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล งานจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคและบริโภค งานจัดให้มีและบำรุงรักษาไฟฟ้า งานจัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ งานจัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน เป็นต้น

ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง งานบริการอันเกี่ยวกับงานบรรเทาและป้องกันสาธารณภัยงานคุ้มครอง ดูแลรักษาทรัพย์สินสาธารณะของชุมชนและของแผ่นดิน งานส่งเสริมความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น

ด้านการบริการสาธารณสุขชุมชน หมายถึง งานบริการอันเกี่ยวกับงานดูแลรักษาสุขภาพอนามัย งานป้องกันและระงับโรคติดต่อในท้องถิ่น งานส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของคนในท้องถิ่น งานควบคุมการฆ่าสัตว์ในท้องถิ่น เป็นต้น

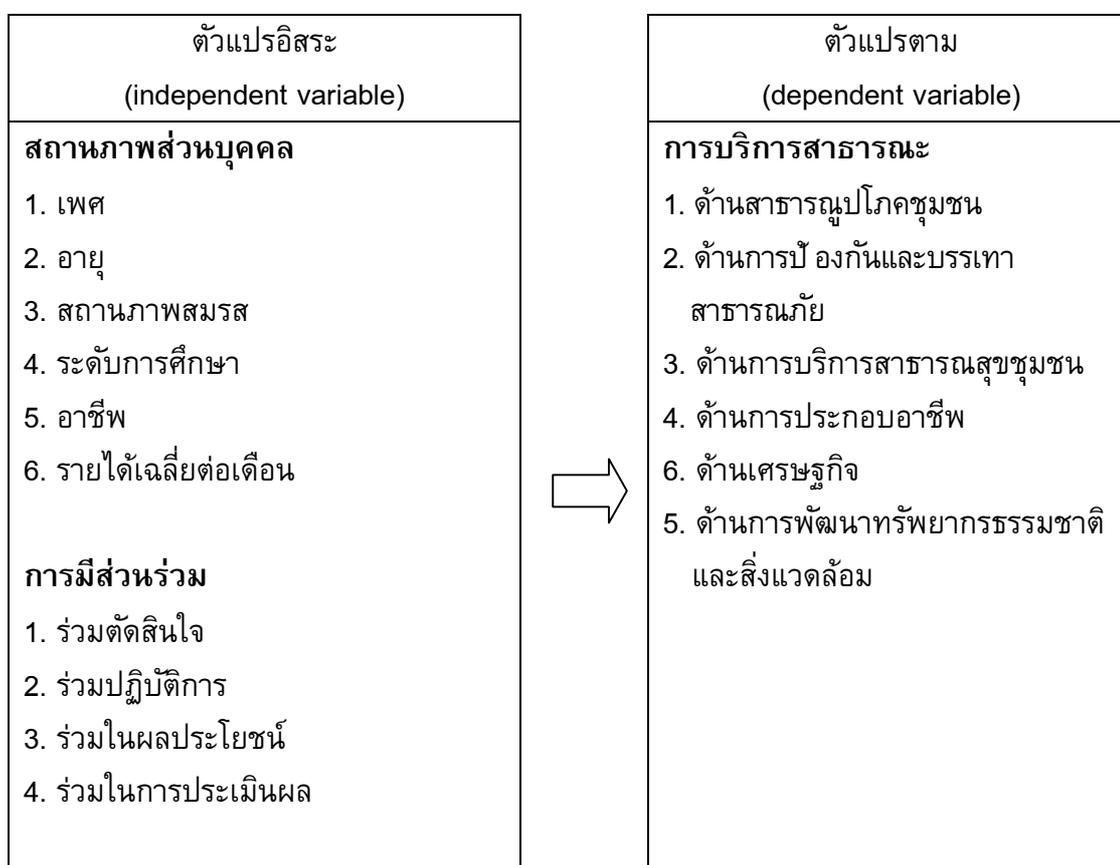
ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง งานบริการอันเกี่ยวกับงานส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา งานส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน งานดูแลและผู้สูงอายุและคนพิการ งานส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มสหกรณ์ งานส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น งานจัดให้มีตลาด เป็นต้น

ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การแก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง” รวมทั้งมาตรการดำเนินงานตามนโยบาย แก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่นให้เกิดความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรโดยสร้างความหลากหลายในรูปแบบการบริหารจัดการและผลิตภัณฑ์ จัดให้มีการพัฒนาศูนย์แสดงสินค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ในระดับชุมชน

ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง งานบริการอันเกี่ยวกับงานส่งเสริมศาสนา งานเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น งานดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน งานส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวความคิดการศึกษาในครั้งนี้ ใช้แนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของยาดา (Yadav, 2003, p. 46) และการบริการสาธารณะของ แมกคิ้ว (McKevitt, 1998, p. 1) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี